

Otto Torell

Ledere af de Svenskes Opdagelsesrejser til det nordlige Ishav

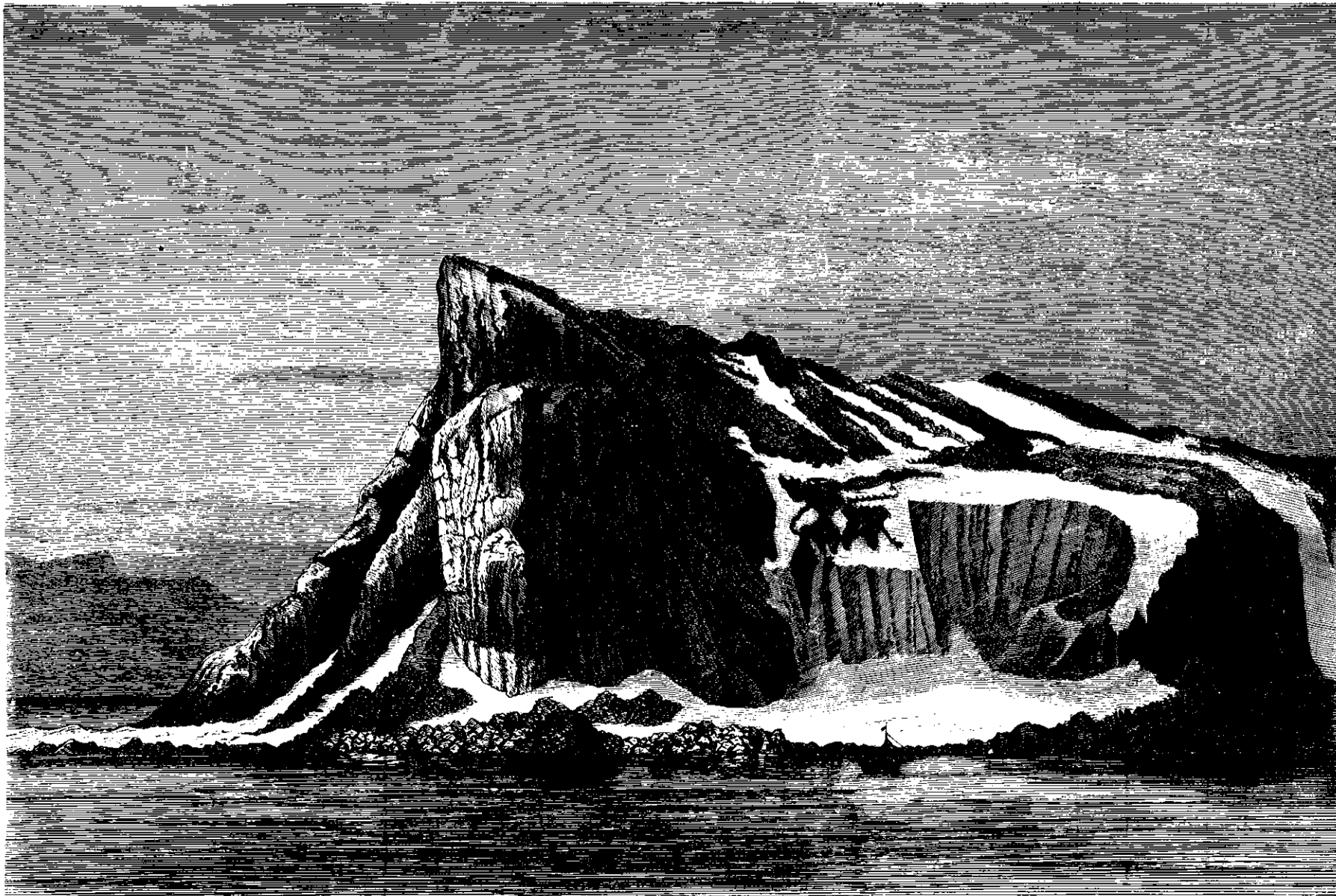
A. E. Nordenskiöld.

Udvidelse af vor Kundskab til Spitzbergens Geologi, Fauna og Flora», og han lagde til: »Paa Grund af de Data, vi allerede have erholdt, ere vi berettigede til at antage, at dersom det ligger indenfor Omraadet af det for Mennesker Mulige at trænge frem indenfor Polarkredsen og bestemme den virkelige Naturbeskaffenhed af det store Rum omkring Nordpolen, saa er der god Udsigt til, at dette vil kunne blive udført af Nordenskiöld og de Mænd, som følge ham.»

Hvad der er blevet udrettet i geografisk Henseende viser sig allerede ved en simpel Jævnførelse

mellem det i 1865 af Nordenskiöld og Dunér udgivne Kort over Spitzbergen og et af de forhen tilgængelige, saagodtsom paa Slump opkradsede, engelske og nederlandske Søkort. Thi ikke nok med, at mange Øer paa disse ere betegnede som Halvøer, mange Sunde som Fjorde og mange dybe Bugter neppe findes antydte, saa har det tillige været nødvendigt at rette de fleste Havnes geografiske Beliggenhed med 5' til 6' i Brede og 40' til 70' i Længde. At Giles Land gjenfandtes paa den i 1864 foretagne Reise, og at dets omtrentlige geografiske Beliggenhed bestemtes, er allerede omtalt foran.

Hvad fremdeles det paabegyndte Triangelnet til en Gradmaaling paa Spitzbergen angaaer, saa har dette Foretagende, uagtet de store Fortrin, som Landet byder ved sin Beliggenhed saa at sige i Polens umiddelbare Nabolag, viist sig at kræve saa uhyre pecuniaire Offere, at dets Fortsættelse maatte opgives. Dog er, ved de af Nordenskiöld, Dunér og Chydenius gjorte lagttagelser, Muligheden af at udføre et saadant Foretagende bleven beviist, en Plan dertil udkastet og saa væsentlige Forarbejder udførte, at Iværksættelsen er at betragte som en mindre vanskelig Opgave.

Nordpunktet af den østre Kysts ved Spitzbergen.